

"Gij hebt, o God, dit broze bestaan gewild,
en boven 't naamloze mij uitgetild,
laat mij dan dankbaar leven de volle tijd
geborgen in de bevende zekerheid,
dat ik niet uit dit smal en onvast bestand
van mijn bestaan zal vallen dan in uw hand."

Aa den Besten

Tot vroom aandenken aan

de heer

ROBERT VAN DE KERCKHOVE

echtgenoot van mevrouw

Zoë Matthys

geboren te Roborst op 24 december 1909
en in de Heer ontslapen te Zottegem
op 22 februari 1992, gesterkt door de genade-
middelen van onze Moeder de H. Kerk.

De families Van De Kerckhove, Matthys,
Van Damme en Cantaert danken
voor de blijken van deelneming.

Nieuw, en eeuwig oud is nu Robert. Zoals hij is, hijzelf, als een vrucht, gevallen in de koesterende hand van God zelf. Hij en zijn God. God, die hem heeft gewild, geboren in zoals de dichter het zegt: "in het broze bestaan". Zo hebben wij hem gekend, "mee-gemaakt, mee-ge-leefd", want de draden van zijn levensbeuren werden geweven, met de inslag van onze eigen aanwezigheid.

Wat is het vreemd te weten, dat onze eigen woorden en daden, wat wij voor hem zijn geweest, door de goede en kwade dagen, hij nu heeft mee-gedragen naar de onvergankelijkheid van zijn eeuwigheid, want wij hebben onze sporen nagelaten, door ons aanwezig zijn in zijn zijn.

Men spreekt van "herinneren", van "nooit vergeten". Maar er is zo veel meer, er is verbonden zijn, door elkaar geweven ik en gij, en wij, en allen samen.

Maar er is nog zoveel meer: geloven. Geloven is met alles staan in de warme stralen van God die erbij is, "tegenwoordig". Dus nu, altijd eeuwig nu. Ook in elk moment van de dagen dat wij samen door het leven de dingen deden, de dagen sleten, de woorden en de daden wisselden, in werk en arbeid, samen werkten, samen het leven leefden.

Geloven is weten van een "eeuwigheid", geloven is weet hebben van een "redding" uit vergankelijkheid. Geloven is blij kunnen begroeten de liefde van een Vader-God, in zijn oneindigheid.

Laat ons geloven. Het durven uitspreken, met heel ons wezen er achter durven staan, en "ja" zeggen: "het zij zo", het worde zo geëetst, gebijtelde in mijn bestaan. Met die blijheid wil ik door het leven gaan.